

Artist statement

Sanni Vanttaja

Olen helsinkiläinen kuvataiteilija. Työskentelen pääasiassa piirtämisen, tekstin ja taidegrafiikan parissa. Taiteentekemiseni on pohdiskelevaa ja kysyvää, ja teoksissani käsittelemät aiheet ovat usein filosofisia.

Teoksissani usein toistuva teema on kielen ja kuvan kohtaaminen, konflikti ja yhteenpunoutuminen. Ne näyttäytyvät minulle toisistaan poikkeavina, mutta kuitenkin toisiaan täydentävinä ajattelun prosesseina. Näiden prosessien ymmärtäminen ja niiden taiteellinen tulkinta vaatii hiljentymistä sekä vaihtelusta nousevia viestien havainnointia. Erityisen kiehtovina koen ne hetket taiteen tekemisessä, kun sanallistaminen ja rationaalinen ajattelu astuvat sivuun. Kun ajatukset alkavat vähitellen omaksua muotoja ja kehittyä kuviksi. Tällöin tajunnasta nousevat mielteet voivat olla täysin viitteellisiä, kenties jopa symbolisia. Nämä mielteet alkavat muodostaa omaa kieltään, joka voi olla viivoja ja merkkejä, muotoja ja äänneitä - mitä tahansa, paitsi tavanomaisia ja ilmeisiä vastauksia.

Viime aikoina olen paneutunut erityisesti viivan luonteen ja sen tekemisen pohdintaan.

Taidegrafiikka, -piirtäminen ja kirjoittaminen tarjoavat laajan ja alati kiehtovan kentän tarkastella merkkien syntymistä sekä erilaisten maailmojen muodostumista. Viivan vetäminen ja seuraaminen voi olla yllättävää; missä vaiheessa viiva alkaa hakea sanoja? Milloin se tiivistyy ja muovautuu kuvaksi? Näen viivan tekemisen perustavanlaatuisena, jopa primitiivisenä tapana etsiä ja muodostaa merkityksiä. Se on välittömän, miltei raajan merkin jättämistä maailmaan. Viiva on aina merkki, "inskriptio", yksinkertaisimmillaankin hyvin dynaaminen ja latautunut.

Piirtäminen on vähäeleinen ja riisuttu taiteenlaji. Se on myös intensiivistä, kehollista työtä, jossa taiteilijan vartalon liike tallentuu suoraan paperille. Näin ollen taiteilijan tunteen ja intention, jotka

eivät aina ole edes tiedostettuja, voi havaita viivoista ja niiden variaatiosta. Piirtäessään taiteilija joutuu asettamaan itsensä melko haavoittuaiseen asemaan, paljastamaan itsensä. Työlleni onkin tunnusomaista tämän haurauden reflektointi sekä epävarmuutena että voimavarana. Teosteni kautta pyrin välittämään tällaisia kokemuksia ja tunnetiloja myös katsojille, kuten myös rohkaisemaan heitä kohtaamaan oman herkkyytensä.

Taidegraafikan ja -piirtämisen ohella myös kirjoittamisella on tärkeä rooli taiteellisessa työssäni. Kirjoitan usein satunnaisia muistiinpanoja töitä tehdessäni. Näistä fragmenteista muovaan edelleen runoja, jotka heijastavat teosteni kielellisiä aspekteja. Useimmissa pitämässäni näyttelyissä olen esittänyt sekä kuvaan että tekstiin perustuvia teoksia.

Taiteelliseen työhön syventymistä voi ajatella nykypäivänä myös melko kriittisenä eleenä. Itselleni se merkitsee pehmeyttä, pohdintaa sekä maadoittumista ympäröivän hektisyyden ja vaatimusten keskellä. Se voi tarjota rauhoittumista, ihmetystä, sekä erilaisten ärsykkeiden ja havaintojen äärelle pysähtymistä. Erityisen tärkeänä taiteessani koen kysymisen ja etsimisen, tyhjän tilan ja verkkaisuuden. Ne hetket, jolloin ajatukset liukenevat irti totunnaisesta. Kun sanat ja muodot lipuvat vapaasti ajassa ja tilassa, limittyen toisiinsa. Sen pisteen, jossa kysymys kiteytyy kuvaksi, kuva uudeksi maailmaksi.